ഏ.വൈ.ആര്‍

617

സൂറ-14

ഇബ്‌റാഹീം

ആമുഖം

ഈ സൂറക്ക് ഇബ്‌റാഹീം എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടത് ഇതില്‍ ഇബ്‌റാഹീം നബിയുടെ ചരിത്രം വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല. ഇബ്‌റാഹീം നബിയുടെ പരാമര്‍ശമുള്ള സൂറ എന്നേ അര്‍ഥമുള്ളൂ. ഇബ്‌റാഹീം നബിയുടെ ചരിത്രം പൂര്‍ണ രൂപത്തില്‍ ഈ സൂറ ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നില്ല. മൂസാ നബിയെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തെയും പരാമര്‍ശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം.

തൊട്ടുമുമ്പുള്ള സൂറ *അര്‍റഅ്ദി*ന്റെ ഒരനുബന്ധമോ വിപുലനമോ(Extention) ആണ് സൂറ *ഇബ്‌റാഹീം* എന്നു പറയാം. *അര്‍റഅ്ദ്* ചര്‍ച്ച ചെയ്ത ഏകദൈവത്വം, പ്രവാചകത്വം, പരലോകം എന്നീ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസ തത്ത്വങ്ങളും സത്യനിഷേധികള്‍ക്കുള്ള താക്കീതും സത്യവിശ്വാസികള്‍ക്കുള്ള സുവിശേഷവും പൂര്‍വസമുദായങ്ങളുടെയും അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെയും സംഭവങ്ങളും സ്വര്‍ഗനരകങ്ങളുടെ വര്‍ണനയും തന്നെയാണ് ഈ സൂറയുടെയും മുഖ്യ ഉള്ളടക്കം. മൂസാ-ഇബ്‌റാഹീം എന്നീ പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനം പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. കൂടാതെ സത്യസന്ദേശത്തിന്റെ മൂല്യവും സുസ്ഥിരതയും അസത്യത്തിന്റെ ക്ഷണികതയും ക്ഷുദ്രതയും ഉദാഹരണങ്ങളിലൂടെ സ്ഫുടീകരിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്മാര്‍ ഇഷ്ടാനുസാരം അത്ഭുതങ്ങള്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താന്‍ കഴിയുന്ന ദിവ്യശക്തിയുള്ളവരല്ലെന്നും, സത്യനിഷേധികള്‍ക്കുള്ള ദൈവിക ശിക്ഷ വൈകുന്നതിന്റെ യാഥാര്‍ഥ്യമെന്തെന്നും കഴിഞ്ഞ സൂറയില്‍ പ്രസ്താവിച്ചത് മറ്റൊരു ശൈലിയില്‍ ഈ സൂറയും ആവര്‍ത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

അര്‍റഅ്ദ് 37-ാം സൂക്തത്തില്‍ അറബി ധര്‍മശാസനമായി വിശുദ്ധ ഖുര്‍ആന്‍ അവതരിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും 41-ാം സൂക്തത്തില്‍ ഭൂമിയെ അല്ലാഹു നാനാവശങ്ങളില്‍നിന്നും ചുരുക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിജയലക്ഷണം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ സൂചനകളെ ഖുറൈശികള്‍ക്ക് കുറെക്കൂടി വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുന്നുണ്ടീ സൂറ. മക്കാ മണ്ണില്‍ നടക്കുന്ന സത്യാസത്യ സംഘട്ടനത്തില്‍ നിങ്ങള്‍ ഉയര്‍ത്തിപ്പിടിക്കുന്ന കൊടി ഏതാദര്‍ശത്തിന്റേതാണോ ആ ആദര്‍ശം ഭൂമിയിലും ആകാശത്തും അവലംബമില്ലാത്തതാണ്. മാനത്തുപടര്‍ന്നു നില്‍ക്കുന്ന ശാഖകളും മണ്ണില്‍ ആഴ്ന്ന അടിവേരുകളുമില്ലാത്ത മരം പോലെയാണത്. തള്ളിയിടാന്‍ ഒരു കരം നീണ്ടുവരാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇതുവരെ അതുനിലനിന്നത്. ഇപ്പോള്‍ അല്ലാഹു ഇതാ അങ്ങനെയൊരു കരം പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ സത്യസന്ദേശമാകുന്ന ഈ കരത്തെ പിന്തുണക്കുന്ന വിശ്വാസികളെ ഈ ലോകത്തും പരലോകത്തും ജേതാക്കളാക്കാന്‍ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; അവര്‍ പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും തരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ സന്ദേശം പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ജീവിതത്തില്‍ പകര്‍ത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നു മാത്രം.

മൂസാ(അ)യുടെയും ഇതരപ്രവാചകന്മാരുടെയും ചരിത്രമുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്, ത്യാഗപൂര്‍ണമായ പ്രബോധന പ്രവര്‍ത്തനത്തിലൂടെ സത്യം അസ

ത്യത്തെ അതിജയിക്കുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ അനുസ്മരിച്ച ശേഷം ഇബ്റാഹീം(അ)ന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് സ്വദേശം ത്യജിക്കേണ്ടി വന്നു. ആറ്റുനോറ്റുണ്ടായ സീമന്ത പുത്രനെയും അവന്റെ മാതാവിനെയും കൃഷിയോഗ്യമല്ലാത്ത ഊഷര ഭൂമിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന് പാർപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രാർഥന ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ക്ലേശഭരിതമായ ഈ ത്യാഗങ്ങളേറ്റുവാങ്ങിയതിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്തായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സൂറ *അർറഅ്ദ്* പോലെ, പ്രവാചകന്റെ മക്കാ ജീവിതത്തിലെ അവസാന കാലത്താണ് ഈ സൂറയും അവതരിച്ചതെന്ന് ഉള്ളടക്കത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. മുഹമ്മദ് നബിയെ മക്കയിൽനിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കുകയോ കൊന്നുകളയുകയോ ചെയ്യണമെന്ന ആഗ്രഹം ഖുറൈശികളിൽ ശക്തിപ്പെട്ട കാലമായിരുന്നു അത്. അവരുടെ ഈ നിലപാടിനെ സൂറ ഇങ്ങനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്:

وَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَآ أَوْ لَتَعُودُنَّ فِى مِلَّتِنَا

(ആ സത്യനിഷേധികൾ അവരുടെ ദൈവദൂതന്മാരോടു പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നാട്ടിൽനിന്ന് പുറത്താക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മതത്തിലേക്കു തിരിച്ചു വരേണം). 43 മുതൽ 52 വരെയുള്ള സമാപന സൂക്തങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സൂചനയും ഇതിന്റെ അവതരണം പ്രവാചകന്റെ മക്കാ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നാളുകളിലായിരുന്നുവെന്നാണ്.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമദയാലുവും കരുണാവാരിധിയുമായ
അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

الٓر ۚ كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ ٱلنَّاسَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ
إِلَى ٱلنُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ﴿١﴾

ٱللَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْكَٰفِرِينَ مِنْ
عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٢﴾

ٱلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْءَاخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ضَلَٰلٍۭ
بَعِيدٍ ﴿٣﴾

1 അലിഫ്, ലാം, റാഎ്. പ്രവാചകാ, ഇതു നാം നിനക്കിറക്കിത്തന്ന വേദമാകുന്നു; നീ മനുഷ്യരെ അവരുടെ വിധാതാവിന്റെ അനുമതിയോടെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രകാശത്തിലേക്ക്, സ്തുതീയനായ അജയ്യന്റെ സരണിയിലേക്ക് മോചിപ്പിക്കാൻ.

2 ആകാശഭൂമികളിലുള്ളതിനൊക്കെയും ഉടയവനായ അല്ലാഹുവിന്റെ സരണിയിലേക്ക്. ഈ സത്യസന്ദേശം കൈക്കൊള്ളാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവർക്ക് കൊടിയ ശിക്ഷയാലുള്ള നാശമുണ്ട്.

3 പരലോക നേട്ടത്തേക്കാളേറെ ഭൗതിക സുഖങ്ങളാഗ്രഹിക്കുകയും ദൈവിക മാർഗത്തിൽനിന്ന് ജനത്തെ തടയുകയും ആ മാർഗം സ്വന്തം ഇംഗിതത്തിനൊത്ത് വളച്ചൊടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണവർ. അക്കൂട്ടർ ബഹുദൂരം വഴിപിഴച്ചുപോയവരാകുന്നു.

كِتَٰبٌ = വേദം ആകുന്നു (പ്രവാചകാ ഇത്) أَنزَلْنَٰهُ = അതിനെ നാം ഇറക്കിത്തന്നു(ന്ന) إِلَيْكَ = നിന്നിലേക്ക്
لِتُخْرِجَ ٱلنَّاسَ = നീ ജനങ്ങളെ പുറപ്പെടുവി(മോചിപ്പി)ക്കാൻ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ = അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന്
إِلَى ٱلنُّورِ = പ്രകാശത്തിലേക്ക് بِإِذْنِ رَبِّهِمْ = അവരുടെ വിധാതാവിന്റെ അനുമതിയോടെ إِلَىٰ صِرَٰطِ = സരണിയിലേക്ക്
ٱلْعَزِيزِ = അജയ്യന്റെ ٱلْحَمِيدِ = സ്തുതീയനായ
ٱللَّهِ ٱلَّذِى لَهُۥ = (ഉടയവനായ അല്ലാഹുവിന്റെ) ആ അല്ലാഹു ആരാണോ അവന്നുള്ളതാകുന്നു
مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ = (ഒക്കെയും) ആകാശത്തിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും وَوَيْلٌ = നാശം ഉണ്ട്
لِّلْكَٰفِرِينَ = (ഈ സത്യസന്ദേശം കൈക്കൊള്ളാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവർക്ക്) നിഷേധികൾക്ക് مِنْ عَذَابٍ = ശിക്ഷയാൽ
شَدِيدٍ = കഠിനമായ, കൊടിയ ٱلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ = (ആഗ്രഹിക്കുകയും) ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർ
ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا = (ഭൗതിക സുഖങ്ങൾ) ഐഹിക ജീവിതത്തെ عَلَى ٱلْءَاخِرَةِ = പരലോക(നേട്ട)ത്തെക്കാളേറെ
وَيَصُدُّونَ = (ജനത്തെ തടയുകയും) അവർ തടയുന്നു عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ = ദൈവികമാർഗത്തിൽനിന്ന്
وَيَبْغُونَهَا = (ആ മാർഗത്തെ ആക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണവർ) അതിനെ അവർ തേടുന്നു
عِوَجًا = (വളച്ചൊടിക്കാൻ) വളവ് أُو۟لَٰٓئِكَ = അക്കൂട്ടർ
فِى ضَلَٰلٍۭ بَعِيدٍ = (ബഹുദൂരം വഴിപിഴച്ചുപോയവരാകുന്നു) വിദൂരമായ വഴികേടിൽ

1: തുടക്കത്തിലെ ഒറ്റയക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് നേരത്തെ ഇതുപോലെ ഒറ്റയക്ഷരങ്ങൾ കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന സൂറകളുടെ തുടക്കത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്തിരിക്കുന്നു. *ഇബ്റാഹീം* പോലുള്ള ചില സൂറകളിൽ ഇത്തരം അക്ഷരങ്ങൾ ആദ്യ സൂക്തത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ചില സൂറകളിൽ ഒറ്റ അക്ഷരം ഒരു സൂക്തമായും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാ: സൂറ *ഖാഫ്* (قٓ).

ഭാഷാർഥത്തിൽ 'കിതാബ്' പുസ്തകമാണ്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചും ഖുർആൻ എന്ന വേദത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും ഖുർആൻ ഈ പദം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം ഖുർആനാണ്. വേദം തന്നു എന്നോ പഠിപ്പിച്ചു എന്നോ പറയുന്നതിനുപകരം ʃõfC എന്നാണ് ഖുർആൻ സാധാരണ പറയാറുള്ളത്. ഇറക്കി എന്നാണതിന്റെ നേർക്കുനേരെയുള്ള അർഥം. അവതരിപ്പിച്ചു എന്ന അർഥത്തെയും വഹിക്കുന്നു. ഖുർആനിന്റെ ആഗമനം ഉപരിലോകത്തുനിന്നാണ് എന്ന ധ്വനികൂടി ʃõfC യിൽ ഉണ്ട്.

äĺª|X അന്ധകാരങ്ങൾ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അജ്ഞതയുടെയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അനാചാരങ്ങളുടെയും ഇരുട്ടാണ്. 'നൂർ' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജ്ഞാനത്തിന്റെയും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും സൽകർമങ്ങളുടെയും വെളിച്ചവും. അസത്യത്തിന് വഴികളും രൂപങ്ങളും നിരവധിയുണ്ട്. സത്യവും സത്യമാർഗവും ഒന്നേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് ഇരുട്ടിനെ അന്ധകാരങ്ങൾ(äĺª|X) എന്ന് ബഹുവചനമായും പ്രകാശത്തെ 'നൂർ' എന്ന് ഏകവചനമായും പറഞ്ഞത്. ജനങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കാൻ. لِتُخْرِجَ ٱلنَّاسَ എന്ന വാക്ക് മുഹമ്മദീയ പ്രവാചകത്വം മനുഷ്യവർഗത്തിനാകമാനമുള്ളതാകുന്നു എന്ന ആശയത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. പ്രത്യേക സമുദായങ്ങളിലേക്ക് മാത്രം നിയുക്തരായ പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ച് وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا (ആദു ജനത്തിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദിനെ... -7:65), وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا (മദ്‌യനിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ ശുഐബിനെ -7:85) എന്നിങ്ങനെയാണ് സാധാരണ പറയാറുള്ളത്.

بِإِذْنِ رَبِّهِمْ (അവരുടെ വിധാതാവിന്റെ അനുമതിയോടെ) എന്ന വാക്കിന് രണ്ട് അർഥതലങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന്, അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് മോചിതനാകുന്നവന്ന് അത് സാധിക്കുന്നത് അല്ലാഹു ഉതവിയരുളുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അല്ലാഹു അവന്റെ നിയമം (സുന്ന:) പ്രകാരം സന്മാർഗത്തിന്നർഹത നേടുന്നവന്ന് സന്മാർഗം നൽകുന്നു. ആ അർഹത നേടാത്തവരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽ തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രവാചകന്റെ ദൗത്യം കേവലം സന്ദേശം കൈമാറലും ഉൽബോധിപ്പിക്കലും മാത്രമാകുന്നു. ആളുകളെ ബലാൽക്കാരം സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും സൽകർമത്തിലേക്കും കൊണ്ടുവരേണ്ട ബാധ്യത പ്രവാചകനില്ല.

പ്രവാചകന്ന് ഈ വേദം അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതും അതുവഴി അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ സന്മാർഗത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതും സ്വന്തം ആഗ്രഹപ്രകാരമോ

താൽപര്യമനുസരിച്ചോ അല്ല. പ്രവാചകത്വവും പ്രബോധന പ്രവർത്തനവും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി അഥവാ കൽപന പ്രകാരമാണ്. അല്ലാഹുവാണ് അദ്ദേഹം മുഖേന ജനങ്ങളെ ഇരുട്ടിൽനിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചത്. എല്ലാറ്റിനെയും അതിജയിച്ചു വാഴുന്നവനും എല്ലാറ്റിനെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നവനുമാണ് Ôj¦Y. അതിനാൽ ഭയപ്പെടേണ്ടവനും അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടവനുമാണവൻ. സതുത്യർഹൻ എന്ന അർഥത്തിലുള്ള Ofªfi ന്റെ അത്യുത്തമ വാചിയാണ് ~«ªM – അത്യധികമായ സ്തുതിക്കർഹൻ. മറ്റുള്ളവരാൽ നേരത്തെ സ്തുതിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവനും ഇപ്പോൾ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനും Ofªfi ആണ്. ആരും സ്തുതിച്ചില്ലെങ്കിലും സദാ തന്നിൽ തന്നെ സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയുള്ളവനാണ് ~«ªM. അതായത് എല്ലാ സൽഗുണങ്ങളും സമ്പൂർണമായിട്ടുള്ളവൻ. അവൻ മാത്രമാണ് നിരുപാധികം സ്തുതിക്കപ്പെടാനും പ്രതീക്ഷകളർപ്പിക്കപ്പെടാനും അർഹനായിട്ടുള്ളത്.

2: സൂക്തം അല്ലാഹുല്ലദീ..... എന്നു തുടങ്ങുന്നതിനുപകരം, അല്ലാഹില്ലദീ.... എന്നു തുടങ്ങുന്നത് ഈ 'അല്ലാഹു' മുൻ സൂക്തത്തിലെ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ന്റെ പകരം(ʃ~ᅥ) ആണ് എന്ന വ്യാകരണ സങ്കൽപമനുസരിച്ചാണ്. ചിലർ ഇതിനെ fg (അവൻ) എന്ന അനുക്തമായ ആഖ്യയുടെ ആഖ്യാതമായി കൽപിച്ചുകൊണ്ട് 'അല്ലാഹുല്ലദീ....' എന്നും പാരായണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 'വാനഭുവനങ്ങളുടെ ഏക ഉടമയും അധിപനും ആരാണോ അവന്റെ മാർഗമായ വെളിച്ചത്തിലേക്ക്' എന്നാണ് വചന താൽപര്യം. അതിനാൽ മിഥ്യാ ദൈവങ്ങളിൽ പ്രതീക്ഷയർപ്പിച്ച് ഈ സത്യസന്ദേശത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നവർ വിനാശകരമായ കൊടും ശിക്ഷയെ സ്വയം വിളിച്ചു വരുത്തുകയാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

3: പ്രവാചകന്റെ സത്യസന്ദേശം തള്ളിക്കളയുന്നവരെ അതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന യഥാർഥ കാരണം തുറന്നു കാട്ടുകയാണീ വചനം. പുറത്തു പറയുന്നതെന്തൊക്കെയായാലും അവർക്കും ഈ സന്ദേശത്തിനുമിടയിൽ ഉയർന്ന് നിൽക്കുന്ന പ്രതിബന്ധം പരലോകത്തിനുവേണ്ടി ഭൗതികതാൽപര്യങ്ങൾ ബലികഴിക്കാൻ തയാറില്ല എന്നതാണ്. പലരും പരലോകത്തെയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും നിഷേധിക്കുകയാണ്. ചിലരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പരലോകം ഉണ്ടാവാം, ഇല്ലെന്നും വരാം. എന്നാൽ, ഈ ഭൗതികജീവിതം ഇപ്പോൾ നിസ്സംശയമായും തങ്ങളുടെ കൈവശത്തിലുള്ളതാണ്. ഉണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നുറപ്പില്ലാത്ത, ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ ഏതോ അതിവിദൂരകാലത്തു മാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന പരലോകത്തിനുവേണ്ടി കൈയിലുള്ള ഈ ജീവിതത്തിന്റെ സുഖങ്ങൾ വേണ്ടെന്നു വെക്കാൻ പറ്റില്ല. പരലോക വിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമായ പ്രവാചക സന്ദേശങ്ങളാകട്ടെ, ഭൗതിക ജീവിതത്തെയും അതിലെ സുഖങ്ങളെയും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നതാണ്. അതു കൈക്കൊള്ളാൻ തങ്ങളെ കിട്ടില്ല. അതിനാൽ അവർ സന്മാർഗത്തിൽനിന്ന് സ്വയം മാറി നിൽക്കുന്നു. ഒപ്പം തങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നേടത്തോളം മറ്റുള്ളവരെ അതിൽനിന്നു തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ആ മാർഗം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽനിന്നു മാറിനിൽക്കുന്ന തങ്ങൾ ന്യൂനപക്ഷമാകും. അതു തങ്ങളുടെ ഭൗതികതാൽപര്യങ്ങൾക്ക് ഹാനികരമാണ്. തങ്ങൾ ദുർമാർഗികളായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യും. കാലക്രമത്തിൽ തങ്ങളും ആ സന്ദേശങ്ങൾക്കും ശാസനകൾക്കും വിധേയരാകേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. ഈ ആശയമാണ് وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ എന്ന വാക്യത്തിലൂടെ ഉണർത്തുന്നത്. ഈ ദൈവിക മാർഗദർശനം തങ്ങളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി തങ്ങളുടെ ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങൾക്ക് കോട്ടം തട്ടിക്കാത്ത രൂപത്തിൽ വളച്ചൊടിക്കാൻ കഴിയണമെന്നും അവരാഗ്രഹിക്കുന്നു. وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا എന്നാണ് മൂലവാക്ക്. ≈¨I എന്ന ക്രിയയുടെ വർത്തമാന ബഹുവചനമാണ് ¿f¨Ij. ≈¨Iക്ക് തേടി എന്നും അതിക്രമിച്ചു എന്നും ഒരു സംഗതി ആഗ്രഹിച്ച് അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചു എന്നും അർഥമുണ്ട്. മുഹമ്മദ് നബി അവതരിപ്പിക്കുന്ന മതം തങ്ങളുടെ പൂർവപിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുവന്ന ദൈവങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും പാരമ്പര്യ ആചാരങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതുമായി ഒത്തുതീർപ്പിലെത്താമെന്നാഗ്രഹിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി ചരടുവലികൾ നടത്തിനോക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഖുറൈശി പ്രമാണികളുടെ നിലപാടിനെയാണിവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ നിലപാടുകാർ യഥാർഥത്തിൽ സന്മാർഗത്തോടടുക്കുകയല്ല, അതിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം അകന്നു പോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് - أُوْلَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلِۭ بَعِيدٖ. ഇത്തരക്കാർ ആദ്യകാലത്ത് ഖുറൈശികളിലും യഹൂദരിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്‌ലാം തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും പിന്തുണക്കുന്ന, ചുരുങ്ങിയപക്ഷം അവയെ നിരാകരിക്കാതിരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യുന്ന ഒരു മതമായി മാറണമെന്നും അങ്ങനെ മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ തങ്ങളുമായി ഐക്യപ്പെടേണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്ന മത-സാംസ്കാരിക വിഭാഗങ്ങൾ ഇന്നും എല്ലായിടത്തുമുണ്ട്. മത സൗഹാർദത്തിന്റെയും സഹിഷ്ണുതയുടെയും വേഷത്തിലാണ് ഈ ആഗ്രഹം പ്രകടിതമാകുന്നത്. ദേശീയതയുടെയും സാംസ്കാരിക മുഖ്യധാരയുടെയും പേരിൽ മുസ്‌ലിംകളിൽ ചിലരും ഈ നിലപാടിനു വേണ്ടി വാദിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, മതസഹിഷ്ണുതയും എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുമായുള്ള സൗഹാർദപരമായ സഹവർത്തിത്വവും ഇസ്‌ലാം അനുശാസിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതിനു പക്ഷേ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ മൗലികാദർശങ്ങളിലും അതിന്റെ അനിവാര്യ താൽപര്യമായ കർമരീതികളിലും മായം ചേർക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഇസ്‌ലാമിനു വിരുദ്ധമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളുമായി സമരസപ്പെടാൻ ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദർശ വിശ്വാസങ്ങൾ ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നത് സഹിഷ്ണുതയല്ല, ആദർശവഞ്ചനയും അന്യർക്ക് സ്വയം അടിയറവെക്കലുമാണ്. ■